

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 29.7.2009
KOM(2009) 399 slutlig

2009/0112 (CNS)

C7-0157/09

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om fastställande av en långsiktig plan för ansjovisbeståndet i Biscayabukten och det fiske som utnyttjar det beståndet

{SEC(2009) 1076 final}

{SEC(2009) 1077 final}

MOTIVERING

BAKGRUND

Motiv och syfte

Genom detta förslag till förordning upprättas en långsiktig plan för förvaltningen av ansjovisbeståndet i Biscayabukten och det fiske som utnyttjar det beståndet. Planens syfte är att behålla ansjovisbeståndets biomassa på en nivå som gör det möjligt att utnyttja beståndet på ett hållbart sätt enligt principen om maximalt hållbart uttag och på grundval av vetenskapliga rekommendationer, men utan att äventyra fiskerinäringens stabilitet och lönsamhet så långt som det är praktiskt möjligt. Syftet överensstämmer med målsättningarna för den gemensamma fiskeripolitiken i enlighet med artikel 2 i rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken¹ och punkt 30 i handlingsplanen från världstoppmötet om hållbar utveckling i Johannesburg 2002.

De viktigaste punkterna i den nya planen är följande.

- *Inrätta en långsiktig förvaltningsplan i stället för årliga ad hoc-åtgärder för att fastställa fiskemöjligheterna.*
- Ansjovisfisket i Biscayabukten är stängt för närvarande. Kommissionen instämmer med de vetenskapliga rekommendationerna och de synpunkter som har uttryckts av intressenterna om att fisket endast kan öppnas igen på grundval av en långsiktig strategi som bygger på lämpliga fångstbestämmelser.
- *Föreslå lämpliga fångstbestämmelser för att garantera fiskets stabilitet.*

Denna långsiktiga plan bygger följaktligen på en fångstbestämmelse vars syfte är att garantera utnyttjandet av ansjovisbeståndet med högt uttag och säkra fiskets stabilitet, samtidigt som man ser till att risken för att beståndet kollapsar hålls låg. Flera olika alternativ har övervägts. Resultatet av bedömningen visar att den lämpliga regeln, enligt vilken den årliga totala tillåtna fångstmängden (TAC) kommer att beräknas, är följande:

$$TAC_y = \begin{cases} 0 & \text{om } S\hat{S}B_y \leq 24000 \\ \text{min. TAC} & \text{om } 24000 < S\hat{S}B_y < B_{pa} \\ \{ \gamma S\hat{S}B_y, TAC \max \} & \text{om } S\hat{S}B_y \geq B_{pa} \end{cases}$$

där

- TAC_y är den årliga totala tillåtna fångstmängden för förvaltningsåret y , som löper från

---

¹ EGT L 358, 31.12.2002, s. 59.

juli till juni nästföljande år,

- **min. TAC** är minsta TAC,
  - **max. TAC** är maximal tillåten TAC,
  - **B_{pa}** är försiktighetsnivån för lekbeståndets biomassa för detta bestånd,
  - gamma γ är fångstmängden,
  - **SSB_y** är den verkliga nivån på lekbeståndets biomassa som beräknas i maj varje år.
- Baserat på vetenskapliga råd är följande parametrar lämpliga för den ovannämnda formeln när det gäller förvaltningen av ansjovisbeståndet i Biscayabukten:
- **min. TAC** = 7 000 ton,
  - **max. TAC** = 33 000 ton,
  - **B_{pa}** = 33 000 ton,
  - $\gamma = 0,3$.
  - *Skärpt kontroll och genomförande*

Den långsiktiga planen måste även innehålla kontrollbestämmelser. Dessa bestämmelser bör utgöra grunden för ett förstärkt kontrollsystem och utgör alltså ytterligare krav förutom de som fastställs i det allmänna kontrollsystemet i den gemensamma fiskeripolitiken, som för närvarande genomgår en översyn. När det nya kontrollsystemet införs bör det motsvarande kapitlet i denna förordning upphävas.

Allmän bakgrund

Genom reformen av den gemensamma fiskeripolitiken 2002 lades grunden för att genomföra långsiktiga planer i stället för kortsiktiga strategier baserade på öppet förhandlingsbara årliga beslut. Under 2002 års reform av den gemensamma fiskeripolitiken enades kommissionen och rådet även om att införa fleråriga planer och återhämtningsplaner för fiskeresurser av intresse för gemenskapen. Resursförvaltning på grundval av långsiktiga planer är bäst lämpad för att se till att de levande akvatiska resurserna utnyttjas på ett hållbart sätt med avseende på ekonomiska, miljömässiga och sociala aspekter.

Planer har fastställts för de flesta torskbestånden i gemenskapens vatten, två kummelbestånd, två bestånd av havskräfta, två bestånd av tunga samt bestånden av rödspätta och tunga i Nordsjön.

Gällande bestämmelser

- Genom rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken fastställs en allmän ram för hållbart utnyttjande av fiskeresurserna.
- Rådets förordning (EEG) nr 2847/93 av den 12 oktober 1993 om införande av ett

kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken.

– Rådets förordning (EG) nr 1198/2006 av den 27 juli 2006 om Europeiska fiskerifonden.

Förenlighet med Europeiska unionens politik och mål på andra områden

Förslaget har en hållbar utveckling som mål, vilket överensstämmer med gemenskapens miljöpolitik, framför allt de inslag i miljöpolitiken som syftar till att skydda naturliga livsmiljöer och bevara naturresurser.

SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSANALYS

Samråd med berörda parter

Metoder, målsektorer och deltagarnas allmänna profil

Resultaten från det samråd som kommissionen genomförde med deltagande av medlemsstaterna och företrädare för berörda intressenter i de regionala rådgivande nämnderna har beaktats i förslaget.

Kommissionen tog fram ett tekniskt icke-officiellt dokument för medlemsstaterna i november 2007. I dokumentet presenterades flera möjliga förslag på åtgärder i förvaltningsplanen, däribland alternativa strategier.

- Olika alternativ för fångstbestämmelser.

Flera möjliga alternativ analyserades när det gällde möjligheterna till effektiv förvaltning, uttag och riskkompromisser.

- Möjlig förvaltning av kapacitet/ansträngning.
- För att ansjovisfisket ska kunna förvaltas på lämpligt sätt är det nödvändigt att inrätta en plan så att man kan garantera att den årliga fiskeansträngning som fastställs för detta bestånd motsvarar de befintliga fångstmöjligheterna.
- Tekniska åtgärder.
- Ett område för att skydda ungfisk så att en större andel av de nyrekryterade exemplaren ynglar av sig och/eller möjligheten att inrätta områden för att skydda vuxna exemplar.
- Kontrollmöjligheter.
- Ett strikt kontrollsystem, däribland en skyldighet för medlemsstaterna att ta fram nationella kontrollplaner.
- Marknadsåtgärder.
- Olika alternativ för marknadsåtgärder baserat på tillåtet antal exemplar per kilo.

- Forskning.
- Ta fram ytterligare vetenskapliga metoder så att uppskattningarna av rekryteringen ett visst år blir mer heltäckande, särskilt genom undersökningar under höstfiskesäsongen, för att fastställa TAC för följande (sen) vår.

Samrådsdokumentet skickades även till den regionala rådgivande nämnden för sydvästliga vatten, SWWRAC (*South Western Waters Regional Advisory Council*). Denna nämnd inrättades av Europeiska gemenskapen för att ge företrädare för fångst- och beredningsindustrin, icke-statliga miljöorganisationer, fritidsfiskare och flera andra grupper möjlighet att ge återkoppling och råd till kommissionen om den politiska utvecklingen och de åtgärder som föreslås för de sydvästliga vattnen, där ansjovisbeståndet fiskas. SWWRAC rådfrågades om de olika rapporter som utarbetats av vetenskapliga och tekniska expertgrupper (se nästa avsnitt) om alternativ för förvaltningen av beståndet. SWWRAC bidrog på ett värdefullt sätt, och några av de punkter som togs upp i detta sammanhang har beaktats i förslaget.

Sammanfattning av svaren

SWWRAC instämde i behovet av att inrätta en långsiktig plan för att förvalta ansjovisbeståndet i Biscayabukten, och enades om en fångstbestämmelse som är mycket lik den regel som tillämpas i detta förslag. Den rådgivande regionala nämnden förordar emellertid en ökning av utnyttjandefaktorn (γ) till 0,4 (i stället för den föreslagna faktorn 0,3). Detta skulle leda till att risknivån ökar avsevärt, vilket i sin tur ökar sannolikheten för att ett bestånd faller under B_{lim} och stängning av fisket.

När det gällde de övriga frågorna ledde samrådet till att kommissionen inriktade förslaget på fångst- och kontrollbestämmelser. Övriga aspekter som diskuteras i det icke-officiella dokumentet kan övervägas inom ramen för andra regleringsinstrument (t.ex. regionala tekniska åtgärder eller forskningsundersökningar inom ramen för kommissionens rådgivande organ).

Insamling och användning av expertis

Berörda vetenskapliga områden samt expertis

Kommissionens vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommitté för fiskerinäringen (STECF) uppmanades att bistå med expertråd om den långsiktiga förvaltningen av ansjovisbeståndet. Två möten anordnades för en ad hoc-expertgrupp: det första hölls i Hamburg den 14–18 april 2008 och ett andra i San Sebastian den 2–6 juni 2008. STECF utfärdade sina rekommendationer vid sitt plenarsammanträde den 2-4 juli 2008. Dessutom analyserades en ny bestämmelse som föreslagits av den regionala rådgivande nämnden med ett högre B_{lim} -värde den 20–24 april 2009.

Sammanfattning av de rekommendationer som mottagits och utnyttjats

- De viktigaste punkterna är följande:
- Både STECF och SWWRAC anser att det finns avsevärda fördelar med att gå från det nuvarande systemet som baseras på årliga ad hoc-åtgärder till en långsiktig plan.

- STECF har angett resultat för olika fångstbestämmelser genom en riskanalys enligt följande scenarion för utnyttjandet:
  - Alternativ A: Fångst av en konstant andel över nivån för utvandring av lekbeståndets biomassa.
  - Alternativ B: Fångst av en konstant andel av lekbeståndets biomassa.
  - Alternativ C: Fångst av en konstant andel över en nivå för utvandring i ett scenario med låg rekrytering. Detta alternativ föreslogs av den regionala rådgivande nämnden.
  - Alternativ D: Fångst av en konstant andel av lekbeståndets biomassa, men med vissa begränsningar av den lägsta nivån för biomassan. Även detta alternativ föreslogs av den regionala rådgivande nämnden.
- Analysen grundades på en simuleringsmodell där man utvärderade sannolikheten för att beståndet skulle falla under B_{lim} och sannolikheten för att fisket måste stängas inom en tioårsperiod.

Det befintliga förslaget baseras på alternativ D.

Offentliggörande av experternas utlåtanden

Rekommendationerna från STECF finns att tillgå för allmänheten på deras webbplats (fishnet.jrc.it/web/stecf).

Konsekvensanalys

Konsekvensanalysen baseras främst på två grundläggande politiska alternativ, varav det andra alternativet har tre underalternativ:

- Ingen ändring av politiken (status quo).
- Fastställa en långsiktig plan enligt de tre alternativ som har föreslagits av STECF.
- Med ledning av konsekvensanalysen föreslog den regionala rådgivande nämnden ytterligare ett alternativ (alternativ D ovan). STECF:s utvärdering visade att detta alternativ var jämförbart med alternativ C, som var det fördelaktigaste enligt konsekvensanalysen, eftersom det skulle ge i samma fördelar för beståndet, samtidigt som risken för att beståndet kollapsar begränsas. Med tanke på att detta alternativ var det som fick starkast stöd av den regionala rådgivande nämnden har det valts för förslaget till förordning.
- Konsekvensanalysen finns att tillgå på
- http://ec.europa.eu/governance/impact/practice_en.htm.
-

RÄTTLIGA ASPEKTER

Rättslig grund

Den rättsliga grunden för upprättande av långsiktiga planer är artikel 37 i EG-fördraget.

Subsidiaritetsprincipen

Förslaget avser ett område där gemenskapen är ensam behörig. Subsidiaritetsprincipen är därför inte tillämplig.

Proportionalitetsprincipen

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen.

BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte gemenskapens budget.

ÖVRIGA UPPLYSNINGAR

Översyn/ändring/tidsbegränsning

Förslaget innehåller en bestämmelse om att förvaltningsåtgärderna ska utvärderas vart tredje år från och med den dag då förordningen träder i kraft.

I den föreslagna planen fastställs en minsta nivå för lekbeståndets biomassa, som grundas på vetenskapliga rekommendationer från vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF) och Internationella havsforskningsrådet (ICES), under vilken fisket ska vara stängt. En översynsklausul inbegrips i förslaget så att detta värde kan ändras vid behov mot bakgrund av ny vetenskaplig information och rekommendationer.

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om fastställande av en långsiktig plan för ansjovisbeståndet i Biscayabukten och det fiske som utnyttjar det beståndet

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37,

med beaktande av kommissionens förslag²,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande³, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med den handlingsplan som antogs vid FN:s världstoppmöte om hållbar utveckling i Johannesburg 2002 har Europeiska gemenskapen bland annat åtagit sig att bevara eller återställa fiskbestånden till en nivå som möjliggör maximalt hållbart uttag för att se till att målen för utfiskade bestånd uppnås snarast och om möjligt inte senare än 2015.
- (2) Ansjovisfisket i Biscayabukten har varit stängt sedan 2005 på grund av det dåliga tillståndet för detta bestånd.
- (3) För att förbättra ansjovisbeståndet i Biscayabukten till en nivå som möjliggör hållbart utnyttjande i enlighet med principen om maximalt hållbart uttag är det nödvändigt att vidta åtgärder för en långsiktig förvaltning av beståndet i syfte att garantera utnyttjandet av beståndet med ett högt uttag som är förenligt med det maximala hållbara uttaget, samtidigt som man i så stor utsträckning som möjligt säkrar fiskets stabilitet och ser till att risken för att beståndet kollapsar hålls låg.
- (4) Säsongen för ansjovisfiske i Biscayabukten löper från den 1 juli varje år till den 30 juni följande år. I förenklingssyfte är det lämpligt att inrätta särskilda åtgärder för att fastställa högsta tillåtna fångstmängd (TAC) för varje fiskesäsong samt fördelning av fiskemöjligheter mellan medlemsstaterna på ett sätt som är förenligt med denna förvaltningsperiod och på grundval av rekommendationerna från Vetenskapliga,

---

² EUT C, s. ...

³ EUT ...

tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF). Detta innebär följaktligen att ett annat förfarande måste tillämpas än det förfarande som föreskrivs i artikel 20 i rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken⁴.

- (5) Av de rekommendationer som lämnats av STECF framgår det att fångst av en konstant andel av lekbeståndets biomassa skulle möjliggöra en hållbar förvaltning av beståndet. STECF rekommenderar även att den lägsta nivån för lekbeståndets biomassa där beståndet kan börja fiskas bör fastställas till 24 000 ton, och försiktighetsnivåerna för biomassan bör fastställas till 33 000 ton. Den lämpliga fångstmängden bör vidare vara 30 procent av lekbeståndets biomassa varje år, med förbehåll för lämpliga begränsningar. Med denna fångstmängd skulle risken för att beståndet faller under miniminivån för lekbeståndets biomassa och sannolikheten för en stängning av fisket minimeras, samtidigt som man upprätthåller ett högt uttag.
- (6) Om STECF inte kan utfärda rekommendationer om totala tillåtna fångstmängder (TAC) på grund av att det saknas tillräckligt exakta och representativa uppgifter bör det garanteras att TAC kan fastställas på ett konsekvent sätt.
- (7) Om utvärderingarna skulle visa att miniminivån för lekbeståndets biomassa eller de TAC-nivåer som fastställs i planen inte längre är lämpliga bör det garanteras att planen kan anpassas till de nya förhållandena. Med tanke på att fastställande och fördelning av fiskemöjligheter är åtgärder av grundläggande betydelse i den gemensamma fiskeripolitiken och att de har en direkt inverkan på den socioekonomiska situationen för medlemsstaternas fiskeflottor, är det lämpligt att rådet reserverar sig rätten att utöva direkta genomförandebefogenheter med avseende på dessa särskilda frågor.
- (8) För att säkra efterlevnaden av de åtgärder som föreskrivs i denna förordning bör det antas kontrollåtgärder utöver de som anges i rådets förordning (EEG) nr 2847/93 av den 12 oktober 1993 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken⁵. Med tanke på det stora antal fartyg på mindre än 15 meters längd som fiskar ansjovis är det lämpligt att utöka de skyldigheter som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2244/2003 av den 18 december 2003 om närmare föreskrifter för det satellitbaserade övervakningssystemet för fartyg⁶ till att omfatta alla ansjovisfiskefartyg.
- (9) Det är även viktigt att se till att planen utvärderas på lämpligt sätt. Om utvärderingarna skulle visa att försiktighetsprincipen för förvaltningen av beståndet inte längre kan garanteras genom fångstbestämmelserna bör planen anpassas till de nya förhållandena.
- (10) Vid tillämpningen av leden i och iv i artikel 21 a i rådets förordning (EG) nr 1198/2006 av den 27 juli 2006 om Europeiska fiskerifonden⁷ bör planen betraktas som en återhämtningsplan i den mening som avses i artikel 5 i förordning (EG) nr 2371/2002 när beståndets storlek är mindre än försiktighetsnivån för lekbeståndets

---

⁴ EGT L 358, 31.12.2002, s. 59.

⁵ EGT L 261, 20.10.1993, s. 1.

⁶ EUT L 333, 20.12.2003, s. 17.

⁷ EUT L 223, 15.8.2006, s. 1.

biomassa. I alla andra fall bör planen betraktas som en förvaltningsplan i den mening som avses i artikel 6 i förordning EG) nr 2371/2002.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I SYFTE, TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte

Genom denna förordning fastställs en långsiktig plan för bevarande och förvaltning av ansjovisbeståndet i Biscayabukten (nedan kallad *planen*).

Artikel 2

Tillämpningsområde

Denna plan ska tillämpas på det bestånd av ansjovis som lever i ICES-område VIII.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning avses med

- a) *fiskeperiod*: en period som löper från den 1 juli till den 30 juni följande år,
- b) *totala tillåtna fångstmängder (TAC)*: de mängder ansjovis ur det bestånd som avses i artikel 2 som får fångas, landas och användas som levande bete under varje fiskeperiod,
- c) *kvot*: den TAC-andel som fördelas till medlemsstaterna,
- d) *försiktighetsnivå för biomassan*: en nivå för lekbeståndets biomassa på 33 000 ton,
- e) *befintlig biomassa*: medianstorleken för ansjovisbeståndets biomassa under en fiskeperiod.

KAPITEL II

SYFTET MED LÅNGSIKTIG FÖRVALTNING

Artikel 4

Planens syfte

Syftet med denna plan är att

- a) garantera utnyttjandet av ansjovisbeståndet med ett högt uttag som är förenligt med det maximala hållbara uttaget, och
- b) i så stor utsträckning som möjligt säkra fiskets stabilitet, samtidigt som man ser till att risken för att beståndet kollapsar är låg.

KAPITEL III

FÅNGSTBESTÄMMELSER

Artikel 5

Fastställande av TAC och fördelning av TAC mellan medlemsstaterna

1. TAC ska fastställas och fördelas mellan medlemsstaterna för varje fiskeperiod till den tonnivå som anges i bilaga I som motsvarande den befintliga biomassan enligt STECF:s beräkningar.
2. Om STECF inte kan utfärda rekommendationer om den befintliga biomassan på grund av att det saknas tillräckligt exakta och representativa uppgifter ska de högsta tillåtna fångstmängderna och kvoterna fastställas på följande sätt:
  - a) Om STECF rekommenderar att fångsten av ansjovis bör minskas till lägsta möjliga nivå ska de högsta tillåtna fångstmängderna och kvoterna motsvara en minskning på 25 procent jämfört med de högsta tillåtna fångstmängder och kvoter som var tillämpliga på föregående fiskeperiod.
  - b) I alla andra fall ska de högsta tillåtna fångstmängderna och kvoterna motsvara det antal ton som hade fastställts för föregående fiskesäsong.
3. Kommissionen ska varje år informera de berörda medlemsstaterna om rekommendationerna från STECF och ska bekräfta de motsvarande högsta tillåtna fångstmängder och kvoter i enlighet med bilaga I som gäller för den fiskeperiod som inleds från och med den 1 juli det året och offentliggöra denna information i C-utgåvan av *Europeiska unionens officiella tidning* och på kommissionens webbplats.

Artikel 6

Anpassning av åtgärder

I det fall STECF rekommenderar att försiktighetsnivån för biomassan enligt artikel 3 eller de TAC-nivåer som anges i bilaga I som motsvarande de respektive nivåerna för biomassan inte längre är lämpliga för att möjliggöra ett hållbart utnyttjande av ansjovisbeståndet, ska rådet besluta om nya värden för dessa nivåer i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 20 i förordning (EG) nr 2371/2002.

Artikel 7

Förhållande till förordning (EG) nr 847/96

Artikel 5.2 i förordning (EG) nr 847/96 av den 6 maj 1996 om att införa ytterligare villkor för förvaltning av totala tillåtna fångstmängder (TAC) och kvoter med fördelning mellan åren⁸ ska gälla för de totala tillåtna fångstmängder och kvoter som är tillämpliga för varje fiskeperiod i enlighet med detta kapitel.

KAPITEL IV

KONTROLL, INSPEKTION OCH ÖVERVAKNING

Artikel 8

Förhållande till förordning (EEG) nr 2847/93

De kontrollåtgärder som föreskrivs i detta kapitel ska gälla utöver de som föreskrivs i förordning (EEG) nr 2847/93 och kapitel V i rådets förordning (EG) nr 2371/2002 samt deras genomförandebestämmelser.

Artikel 9

Särskilt fisketillstånd

1. För att få fiska efter ansjovis ska fartygen inneha ett särskilt fisketillstånd som ska ha utfärdats i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1627/94 av den 27 juni 1994 om allmänna bestämmelser för särskilda fisketillstånd⁹.
2. Det ska vara förbjudet för fiskefartyg som inte innehar ett sådant fisketillstånd som avses i punkt 1 att fiska efter ansjovis, eller behålla någon mängd ansjovis ombord, medan fartyget är på en fiskeresor som innebär att det uppehåller sig i det ICES-område som anges i artikel 2.

---

⁸ EGT L 115, 9.5.1996, s. 3.

⁹ EGT L 171, 6.7.1994, s. 7.

3. Innan fisket inleds en fiskesäsong ska varje medlemsstat upprätta en förteckning över de fartyg som har ett särskilt tillstånd enligt punkt 1 och göra förteckningen tillgänglig för kommissionen och övriga medlemsstater på sin officiella webbplats, genom en länk på den berörda webbplatsen. Medlemsstaterna ska ständigt aktualisera förteckningen och ska utan dröjsmål informera kommissionen och andra medlemsstater om eventuella ändringar av den ursprungliga länken på webbplatsen.

Artikel 10

Kontrollsystem för fartyg (VMS)

Förutom artikel 22.1 b i förordning (EG) nr 2371/2002 ska de skyldigheter som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2244/2003 gälla från och med den 1 juli 2010 för de fartyg som avses i artikel 9 vars största längd inte överskrider 15 meter.

Artikel 11

Dubbelkontroller

1. Medlemsstaterna ska beträffande ansjovis genomföra de administrativa dubbelkontroller och den granskning av uppgifter som föreskrivs i artikel 19 i förordning (EEG) nr 2847/93. Särskild vikt ska läggas vid kontrollerna av huruvida andra arter rapporteras som ansjovis, och tvärtom.
2. Medlemsstaterna ska göra stickprov för att kontrollera att de uppgifter som lämnas in till centrumen för fiskerikontroll (FMC) för fartyg som är utrustade med kontrollsystem för fartyg (VMS) överensstämmer med den aktivitet som registrerats i loggboken med hjälp av VMS-uppgifter. Dessa dubbelkontroller ska registreras i maskinläsbart format under tre år.
3. Var och en av medlemsstaterna ska sammanställa kontaktuppgifter för inlämningen av loggböcker och landningsdeklarationer samt lägga ut kontaktuppgifterna på sin officiella webbplats.

Artikel 12

Vägning av ansjovis

Fiskefartygets befälhavare ska se till att alla ansjovismängder som fångas i det område som anges i artikel 2 som behålls ombord eller landas i en gemenskapshamn vägs ombord eller i landningshamnen före försäljningen eller innan den transporteras vidare. De vågar som används vid vägningen ska vara godkända av de behöriga nationella myndigheterna. Resultatet av vägningen ska användas i den deklaration som avses i artikel 8 i förordning (EEG) nr 2847/93.

Artikel 13

Förbud mot omlastning

Omlastning av ansjovis till sjöss ska vara förbjuden i det område som avses i artikel 2.

Artikel 14

Anmälan i förväg

1. Befälhavaren på ett fiskefartyg från gemenskapen, eller dennes företrädare, ska innan fartyget anlöper en medlemsstats hamn eller en annan landningsplats med mer än ett ton ansjovis ombord, senast fyra timmar före ankomsten informera de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten om följande:
  - a) Namnet på hamnen eller landningsplatsen.
  - b) Beräknad ankomsttid till hamnen eller landningsplatsen.
  - c) Antal kilo i levande vikt av alla arter av vilka det finns mer än 50 kilo ombord.
2. De behöriga myndigheterna i en medlemsstat i vilken mer än ett ton ansjovis ska landas får begära att lossningen av den fångst som finns ombord inte får inledas förrän dessa myndigheter ger sitt tillstånd.
3. Befälhavaren på ett fiskefartyg från gemenskapen, eller dennes företrädare, som önskar omlasta eller lossa en kvantitet som finns ombord till sjöss eller landa fisk i en hamn eller ett landningsområde i ett tredjeland, ska till de behöriga myndigheterna i flaggmedlemsstaten lämna de uppgifter som avses i punkt 1 minst tjugofyra timmar före omlastning eller lossning till sjöss eller landning i ett tredjeland.

Artikel 15

Utsedda hamnar

1. Om mer än ett ton ansjovis ska landas i gemenskapen från ett fiskefartyg från gemenskapen ska fartygets befälhavare se till att dessa landningar endast görs vid utsedda hamnar.
2. Varje medlemsstat ska utse de hamnar i vilka alla landningar av ansjovis på mer än ett ton ska göras.
3. Varje medlemsstat ska offentliggöra en förteckning över utsedda hamnar på sin officiella webbplats inom 15 dagar från det att denna förordning träder i kraft och senast 30 dagar därpå lämna uppgifter om inspektions- och övervakningsförfarandena vid dessa hamnar, inklusive villkoren för registrering och rapportering av de kvantiteter ansjovis som ingår i varje landning.

Artikel 16

Toleransmarginal vid uppskattning av de kvantiteter som registreras i loggboken

Genom undantag från artikel 5.2 i kommissionens förordning (EG) nr 2807/83 av den 22 september 1983 om närmare bestämmelser för registrering av uppgifter om

medlemsstaternas fångster av fisk¹⁰ ska den tillåtna toleransmarginalen vid uppskattningen av de kvantiteter i kilo av fisk ombord vara 5 procent av den siffra som anges i loggboken.

Artikel 17

Separat förvaring av ansjovis

Det ska vara förbjudet att ombord på ett fiskefartyg från gemenskapen i någon behållare förvara någon kvantitet av ansjovis blandad med någon annan art av marina organismer. Behållare som innehåller ansjovis ska stuvas i lastrummet på ett sådant sätt att de är åtskilda från andra behållare.

Artikel 18

Transport av ansjovis

1. De behöriga myndigheterna i en medlemsstat får begära att en kvantitet ansjovis som fångats inom det område som definieras i artikel 2 och först landats i den medlemsstaten, vägs i närvaro av kontrollörer innan den transporteras vidare från den hamn där den först landats. I fråga om ansjovis som landas i en hamn som utsetts enligt artikel 15 ska representativa stickprov, motsvarande minst 20 procent av landningen i antal, vägas i närvaro av kontrollörer som godkänts av medlemsstaterna innan de bjuds ut till försäljning för första gången och säljs. I detta syfte ska medlemsstaterna inom en månad efter denna förordnings ikraftträdande förelägga kommissionen detaljer om det stickprovssystem som ska användas.
2. Genom undantag från artikel 13 i förordning (EEG) nr 2847/93 ska alla kvantiteter ansjovis som överstiger 50 kg och som transporteras till en annan plats än där den först landats, åtföljas av en kopia av en av de deklARATIONER som avses i artikel 8.1 i den förordningen och som gäller de kvantiteter av ansjovis som transporteras. Det undantag som föreskrivs i artikel 13.4 b i den förordningen ska inte gälla.

Artikel 19

Nationella handlingsprogram för kontroll

1. Medlemsstater med fartyg som berörs av denna förordning ska ta fram ett nationellt handlingsprogram för kontroll i enlighet med bilaga II och ska se till att övervakningen av dessa fartygs verksamheter betonas särskilt i de provtagningsplaner som avses i artikel 6.6 i förordning (EEG) nr 2847/93.
2. Medlemsstater med fartyg som berörs av denna förordning ska före den 30 september varje år göra sina nationella handlingsprogram för kontroll tillgängliga för kommissionen och övriga medlemsstater som berörs av denna förordning, genom att offentliggöra dem på sina officiella webbplatser tillsammans med en tidsplan för genomförandet samt de provtagningsplaner som avses i punkt 1.

---

¹⁰ EGT L 276, 10.10.1983, s. 1.

3. Kommissionen ska minst en gång om året sammankalla kommittén för fiske och vattenbruk för att utvärdera tillämpningen av de nationella handlingsprogrammen för kontroll och resultaten av dessa.

Artikel 20

Inspektionsriktvärden

I de nationella handlingsprogram för kontroll som avses i artikel 21 ska särskilda inspektionsriktvärden fastställas. Riktvärdena ska ses över regelbundet efter det att resultaten har analyserats. Inspektionsriktvärdena ska anpassas kontinuerligt till dess att de målriktvärden som anges i bilaga III har uppnåtts.

Artikel 21

Särskilda kontroll- och inspektionsprogram

Genom undantag från artikel 34c.1 i förordning (EEG) nr 2847/93 får de särskilda kontroll- och inspektionsprogrammen för ansjovisbeståndet pågå i mer än tre år från och med den dag då de träder i kraft.

KAPITEL V UPPFÖLJNING

Artikel 22

Utvärdering av planen

Kommissionen ska, på grundval av utlåtanden från STECF och efter samråd med den berörda regionala rådgivande nämnden, utvärdera planens effekt på ansjovisbeståndet och på det fiske som utnyttjar det beståndet, senast denna förordnings tredje tillämpningsår och därefter vart tredje tillämpningsår samt, vid behov, föreslå lämpliga åtgärder för att ändra planen.

KAPITEL VII SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 23

Stöd från Europeiska fiskerifonden

1. För de fiskeperioder då beståndet ligger under försiktighetsnivån för biomassan, ska planen anses vara en återhämtningsplan i den mening som avses i artikel 5 i förordning (EG) nr 2371/2002, och enligt artikel 21 a i i förordning (EG) nr 1198/2006.

2. För de fiskeperioder då beståndet ligger på eller över försiktighetsnivån för biomassan, ska planen anses vara en förvaltningsplan i den mening som avses i artikel 6 i förordning (EG) nr 2371/2002, och enligt artikel 21 a iv i förordning (EG) nr 1198/2006.

Artikel 24

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA I

De TAC-nivåer som anges i tabellen nedan har beräknats enligt följande regel:

$$TAC_y = \begin{cases} 0 & \text{om } S\hat{S}B_y \leq 24000 \\ \text{min. TAC} & \text{om } 24000 < S\hat{S}B_y < B_{pa} \\ \{\gamma S\hat{S}B_y, TAC \text{ max}\} & \text{om } S\hat{S}B_y \geq B_{pa} \end{cases}$$

där

TAC_y är den årliga totala tillåtna fångstmängden för förvaltningsåret y , som löper från juli till juni nästföljande år,

min. TAC är minsta TAC,

max. TAC är maximal tillåten TAC,

B_{pa} är försiktighetsnivån för lekbeståndets biomassa för detta bestånd,

gamma γ är fångstmängden,

SSB_y är den verkliga nivån på lekbeståndets biomassa som beräknas i maj varje år.

Baserat på vetenskapliga råd är följande parametrar lämpliga för den ovannämnda formeln när det gäller förvaltningen av ansjovisbeståndet i Biscayabukten:

Min. TAC = 7 000 ton,

max. TAC = 33 000 ton,

B_{pa} = 33 000 ton,

γ = 0,3.

Nuvarande nivåer för biomassan och motsvarande nivåer för TAC och kvoter

Beräknad nuvarande biomassa (ton)	Motsvarande TAC (ton)	Kvoter (ton)	
		Frankrike	Spanien
24 000 eller lägre	0	0	0
24 001–33 000	7 000	700	6 300
33 001–34 000	10 200	1 020	9 180
34 001–35 000	10 500	1 050	9 450
35 001–36 000	10 800	1 080	9 720

36 001–37 000	11 100	1 110	9 990
37 001–38 000	11 400	1 140	10 260
38 001–39 000	11 700	1 170	10 530
39 001–40 000	12 000	1 200	10 800
40 001–41 000	12 300	1 230	11 070
41 001–42 000	12 600	1 260	11 340
42 001–43 000	12 900	1 290	11 610
43 001–44 000	13 200	1 320	11 880
44 001–45 000	13 500	1 350	12 150
45 001–46 000	13 800	1 380	12 420
46 001–47 000	14 100	1 410	12 690
47 001–48 000	14 400	1 440	12 960
48 001–49 000	14 700	1 470	13 230
49 001–50 000	15 000	1 500	13 500
50 001–51 000	15 300	1 530	13 770
51 001–52 000	15 600	1 560	14 040
52 001–53 000	15 900	1 590	14 310
53 001–54 000	16 200	1 620	14 580
54 001–55 000	16 500	1 650	14 850
55 001–56 000	16 800	1 680	15 120
56 001–57 000	17 100	1 710	15 390
57 001–58 000	17 400	1 740	15 660
58 001–59 000	17 700	1 770	15 930
59 001–60 000	18 000	1 800	16 200
60 001–61 000	18 300	1 830	16 470
61 001–62 000	18 600	1 860	16 740
62 001–63 000	18 900	1 890	17 010
63 001–64 000	19 200	1 920	17 280
64 001–65 000	19 500	1 950	17 550

65 001–66 000	19 800	1 980	17 820
66 001–67 000	20 100	2 010	18 090
67 001–68 000	20 400	2 040	18 360
68 001–69 000	20 700	2 070	18 630
69 001–70 000	21 000	2 100	18 900
70 001–71 000	21 300	2 130	19 170
71 001–72 000	21 600	2 160	19 440
72 001–73 000	21 900	2 190	19 710
73 001–74 000	22 200	2 220	19 980
74 001–75 000	22 500	2 250	20 250
75 001–76 000	22 800	2 280	20 520
76 001–77 000	23 100	2 310	20 790
77 001–78 000	23 400	2 340	21 060
78 001–79 000	23 700	2 370	21 330
79 001–80 000	24 000	2 400	21 600
80 001–81 000	24 300	2 430	21 870
81 001–82 000	24 600	2 460	22 140
82 001–83 000	24 900	2 490	22 410
83 001–84 000	25 200	2 520	22 680
84 001–85 000	25 500	2 550	22 950
85 001–86 000	25 800	2 580	23 220
86 001–87 000	26 100	2 610	23 490
87 001–88 000	26 400	2 640	23 760
88 001–89 000	26 700	2 670	24 030
89 001–90 000	27 000	2 700	24 300
90 001–91 000	27 300	2 730	24 570
91 001–92 000	27 600	2 760	24 840
92 001–93 000	27 900	2 790	25 110
93 001–94 000	28 200	2 820	25 380

94 001–95 000	28 500	2 850	25 650
95 001–96 000	28 800	2 880	25 920
96 001–97 000	29 100	2 910	26 190
97 001–98 000	29 400	2 940	26 460
98 001–99 000	29 700	2 970	26 730
99 001–100 000	30 000	3 000	27 000
Högre än 100 000	33 000	3 300	29 700

BILAGA II

Innehåll i de nationella handlingsprogrammen för kontroll

De nationella handlingsprogrammen för kontroll ska bland annat innehålla följande:

1. KONTROLLRESURSER

Personalresurser

- 1.1. Antalet landbaserade och sjöbaserade inspektörer samt perioder och zoner där de ska sättas in.

Tekniska resurser

- 1.2. Antalet patrullfartyg och flygplan samt perioder och zoner där de ska sättas in.

Ekonomiska resurser

- 1.3. Budgetavsättningar för personalresurser samt patrullfartyg och flygplan.

2. ELEKTRONISK REGISTRERING OCH RAPPORTERING AV UPPGIFTER OM FISKEVERKSAMHET

Beskrivning av de system som tillämpas för att garantera efterlevnaden av artiklarna 11, 12, 15 och 17.

3. UTSEDDA HAMNAR

I förekommande fall, en förteckning över hamnar som utsetts för landning av ansjovis enligt artikel 16.

4. ANMÄLAN FÖRE LANDNING

Beskrivning av de system som används för att garantera efterlevnaden av artikel 14.

5. KONTROLL AV LANDNINGAR

Beskrivning av de anordningar och system som används för att garantera efterlevnaden av bestämmelserna i artiklarna 12, 14, 15, 16 och 18.

6. INSPEKTIONSFÖRFARANDEN

I de nationella handlingsprogrammen för kontroll ska det anges vilka förfaranden som kommer att följas

- a) vid inspektioner till sjöss och på land,
- b) för kommunikationen med de behöriga myndigheter som har utsetts av andra medlemsstater att ansvara för de nationella handlingsprogrammen för kontroll när det gäller ansjovis,

- c) för gemensam övervakning och utväxling av inspektörer, inbegripet närmare bestämmelser om vilka befogenheter de inspektörer har som är verksamma i andra medlemsstaters vatten.

BILAGA III

SÄRSKILDA INSPEKTIONSRIKTVÄRDEN

Syfte

1. Varje medlemsstat ska fastställa särskilda inspektionsriktvärden i enlighet med denna bilaga.

Strategi

2. Inspektion och övervakning av fiskeverksamhet ska koncentreras till fartyg som sannolikt fångar ansjovis. Slumpmässiga inspektioner av transport och saluföring av ansjovis ska användas som en kompletterande mekanism för dubbelkontroll, för att pröva hur effektiva inspektionerna och övervakningen är.

Prioriteringar

3. Olika redskapstyper ska prioriteras olika, beroende på i vilken grad fiskeflottorna påverkas av begränsningar av fiskemöjligheterna. Därför ska varje medlemsstat fastställa egna prioriteringar.

Riktvärden

4. Inom en månad efter det att denna förordning har trätt i kraft ska medlemsstaterna genomföra sina inspektionsprogram med beaktande av de mål som fastställs nedan.

Medlemsstaterna ska ange och beskriva vilken provtagningsstrategi som kommer att tillämpas.

Kommissionen ska på begäran få tillgång till medlemsstatens provtagningsplan.

- a) Inspektioner i hamnar

Som allmän regel gäller att den noggrannhet som ska uppnås minst bör motsvara vad som skulle uppnås med obundet slumpmässigt urval, varvid inspektionerna ska omfatta 20 procent av alla landningar av ansjovis i en medlemsstat.

- b) Inspektioner av saluföring

Inspektion av 5 procent av de kvantiteter ansjovis som bjuds ut till försäljning på auktion.

- c) Inspektion till sjöss

Flexibla riktvärden ska fastställas efter en noggrann analys av fiskeverksamheten i varje område. Riktvärden för inspektioner till sjöss ska ange antalet patrulldagar till sjöss i förvaltningsområdena för ansjovis, och om möjligt ett separat riktvärde för antalet dagar med patrullering i enskilda områden.

d) Flygövervakning

Flexibla riktvärden ska fastställas efter en noggrann analys av fiskeverksamheten i varje område och med beaktande av de resurser som medlemsstaten har tillgång till.